

РЕШЕНИЕ

№ 23134

гр. София, 09.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3555** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 38, ал.8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), вр.чл.145 и сл.от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от О. С. И., против Решение № ППН-01-553/2024/23.01.2026г., издадено от Комисия за защита на личните данни /Комисията/, в частта по т.1, с която жалба с рег.№ ППН-01-553/13.06.2024г. е обявена за неоснователна.

В жалбата се твърди, че решението на Комисията е незаконосъобразно издадено, в противоречие с материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна. Според оспорващия изводите на административния орган, с които приема, че камера № 1 е бутафорна /неистинска/ са неправилни, тъй като същата е подменена с такава, която притежава функции да записва. За доказване на своите твърдения прилага снимков материал от 20.01.2026г.

Ответната страна – Комисия за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител в депозирано писмено становище, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение с която да я отхвърли.

Заинтересованата страна – И. Д. С., редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представители и не изразява становище.

След като се запозна с жалбата и с приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следната фактическа обстановка :

Производството пред административния орган е образувано по жалба от О. С. И. живущ в сградата, находяща се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] в която се твърди, че лицето И. С. неправомерно обработват личните му данни, посредством камера за видеонаблюдение, едната

монтиран на стълбищната площадка пред апартамента му /ет.3/, а другата на прозореца, насочена към вход В на сградата и паркинга.

Препис от жалбата е връчен на заинтересованата страна, която в дадения срок е депозирала възражение. В него се твърди, че камерите на входа са поставени след решение на общото събрание на етажната собственост.

За изясняване на спорна е извършена проверка, задачата на която е да установи дали са спазени разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗБД при обработване на лични данни на физически лица, посредством система за видеонаблюдение.

От съставените протоколи от 20.02.2025г. е видно, че проверяващия екип са констатирани една бутафорна/неистинска камера, модел dummy IR, закрепена на прозореца на жилището на И. С. /ап.51/, насочена към паркинга пред блока и втора камера /камера 2/, която е част от видеосистема, чрез която се извършва видеомониторинг в реално време. Резултатите от проверката са отразени в Констативен акт № ППН-02-179/27.02.2025г.

С писмо № ППН-01-553/2024/+22/09.09.2025г. оспорващата страна е уведомен за резултатите от проверката и е призован за насроченото заседание на Комисията, на което жалбата ще се разгледа по същество като е дадена възможност за ангажиране на допълнителни доказателства. Видно от приложения по делото протокол от проведеното на 05.11.2025г. заседание, такива не са представени, съответно не са направени други доказателствени искания.

Въз основа на горното е постановено оспорваното в настоящето решение, с което жалбата по т.1, касаеща камера е приета за неоснователна и е отхвърлена като такава.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи :

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 38 от ЗЗЛД като спор между страните по този въпрос няма.

Съдът намира, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери нормата на чл. 59 АПК. Решението съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството. Предвид това, настоящият съдебен състав счита, че е спазена законоустановената форма на оспореното решение и не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание. Стрвните са запознати с резултатите от извършената проверка, дадена им е възможност да изразят становища и да представят доказателствен, с което правото правата им в административното производство не са нарушени.

Оспореното решение на КЗЛД е постановено в съответствие с материалния закон.

Понятието „лични данни“ е регламентирано с разпоредбата на чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 според която норма това е всяка информация свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано е лице, което може да бъде идентифицирано пряко или

непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Обработване на лични данни по смисъла на Регламента (чл.4, т.2) означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Съгласно чл. 57, §1, б. „е“ от Регламент 2016/679 във връзка с уточнението, направено в съображение 122 към Регламента, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби, подадени от субекти на данни срещу администратор или обработващ лични данни, публичен орган или частна структура, действаща в обществен интерес.

В случая, както се посочи вече, КЗЛД е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за осъществявано неправомерно видеонаблюдение.

Събраната чрез видеонаблюдение и записването на данните от видеонаблюдение информация представлява лични данни по смисъла на чл.4, т. 1 от Регламент 2016/679, тъй като се осигурява възможност лица да бъдат идентифицирани по техни физически белези.

Лицето, което извършва видеонаблюдението и/или съхранява записите, има качество на администратор на личните данни съгласно дефиницията на чл.4, т.7 от Регламент 2016/679 – независимо дали е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура – достатъчно е лицето или структурата сами или съвместно с други да определят целите и средствата за обработването на лични данни.

Съгласно чл. 4, т. 2 от Регламент 2016/679 „обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване. Извършването на видеонаблюдение чрез автоматично техническо средство попада в хипотезата на обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като съвкупност от действия - записване и съхраняване с автоматизирано средство - система за видеонаблюдение.

Система за видеонаблюдение с камера трябва да се квалифицира като обработване на лични данни с автоматизирани средства, когато инсталираното съоръжение позволява записването и съхраняването на лични данни, като изображения, позволяващи идентифицирането на физически лица /т. 35 от решение от 11.12.2019 г. по дело С-708/18 на Съда на ЕС/.

Доколкото в разглеждания случай в хода на извършената проверка е установено, че камера едно е неистинска, то правилно и законосъобразно административният орган е приел, че не се установява по категоричен начин, при условията на изискуемото пълно и главно доказване, извършването на твърдяното от заинтересованата страна видеонаблюдение. В тази връзка настоящият състав намира за необходимо да се посочи, че изводът за осъществено незаконосъобразно обработване на лични данни с автоматизирано средство не може да почива на предположения. Тези констатации не са оспорени в хода на административното производство и както вече се спомена не са ангажирани доказателства в обратния смисъл. Такива са приложени едва с жалбата, с която е сезиран съда. В действителност от тях е видно, че монтираната на

прозореца камера значително се различава по форма и вид от тази, която е показана на приложението към констативните протоколи. Също така е видно, че посредством нея се осъществява заснеман. Този снимков материал обаче датира от 20.01.2026г. или три дни преди постановяване на процесното решение. Това води до извода, че дори да е извършена подмяна на бутафорната камера с действаща такава, административния орган няма как да е запознат с тези действия, съответно не би могъл да издаде административен акт различно съдържание и резултат. Предвид горното, съдът намира жалбата за неоснователна и като такава следва да се отхвърли. Водим от горното, Административен съд София-град, II-ро отд., 28-ми състав

Р Е Ш Е Н И Е

ОТХВЪРЛЯ жалбата от О. С. И., против Решение № ППН-01-553/2024/23.01.2026г., издадено от Комисия за защита на личните данни, в частта по т.1, с която жалба с рег.№ ППН-01-553/13.06.2024г. е обявена за неоснователна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните и заинтересованите лица по реда на чл.138 от АПК.

С

ЪДИЯ :